

POLITISK ORIENTERING den 9. juni 2016:

**Fører NATO's provokerende
øvelser til krig?**

Se også anden del (11 min.).

Med formand Tom Gillesberg

Video: 2. del:

Lyd:

**Stop 3. Verdenskrig:
NATO's Krigsspil i Baltikum
kunne udløse en meget
virkelig 3. Verdenskrig –
Underskriv og cirkuler
appellen:
»Warszawa-topmødet forbereder
krig –**

Tiden er inde til at forlade NATO nu!«

7. juni 2016 (Leder) – Hvis Obama får sin vilje, kan menneskeheden meget vel blive drevet ud over klippekanten i form af en fremprovokation af atomkrig fra USA's og NATO's side imod Rusland og Kina, advarede Lyndon LaRouche i dag. NATO-manøvrerne i stor skala, der begyndte i går i Polen og De baltiske Stater, og som involverer 31.000 tropper fra 24 lande i en 10 dage lang øvelse, der simulerer en angivelig russisk invasion af området, udgør i sig selv en umiddelbar, potentiel udløser af krig. Ruslands ambassadør til NATO, Alexander Grushko, forklarede i går faren ligefremt, i bemærkninger, som hr. LaRouche vurderede i høj grad gik lige til sagens kerne:

»Det, vi i dag ser i De baltiske Stater, er rent faktisk ikke andet end forsøg på en magtudvikling, med den fjendtlige politik, som NATO har forfulgt i den seneste tid. Jeg ville ikke sige, at dette udgør en direkte trussel mod Rusland, men det skaber selvfølgelig alvorlige risici i takt med, at vi ser en absolut ny, militær virkelighed danne sig langs vore grænser.«

Grushko uddybede, at NATO-advarsler om non-eksisterende russiske trusler kan materialisere sig til handlinger.

»(NATO's) politik lever i en surrealistisk virkelighed, og det farligste er, at det nu begynder at tage form af militær planlægning og militære forberedelser, der finder sted på territorier langs vore grænser.«

LaRouche understregede, at Rusland under præsident Putin vil træffe sine egne beslutninger på sin egen måde, som respons til disse forsøg. Hvis briterne, Obama og NATO ønsker krig, får de det, og det vil blive forfærdeligt: en atomar 3. Verdenskrig – det er, hvad vi taler om.

Der findes en strategi, som LaRouche længe har identificeret, til at overvinde denne »surrealistiske« politik for folkemord, som udgår fra Det britiske Imperium. Den nødvendiggør den omgående fjernelse af Obama fra Det Hvide Hus, både for at få hans finger væk fra atomknappen, så vel som også for fuldstændigt at vælte det skakbræt, som er det vanvittige præsidentvalg i USA, der i øjeblikket tilbyder amerikanere valget mellem cyanid og stryknin. Og det kræves også, at USA og Europa går med i det Ny win-win-paradigme, med økonomisk udvikling med videnskab som drivkraft, og som forfægtes af den kinesiske præsident Xi Jinping og af den russiske præsident Vladimir Putin, og som fortsætter med at gå aggressivt frem i hele Eurasien.

Det spørgsmål, der ligger for os, indfanges af titlen på en stor Schiller Institut-konference, som LaRouche-bevægelsen vil afholde i San Francisco den 8. juni:

»Vil USA gå med i Den Nye Silkevej? Et valg imellem global, videnskabelig udvikling, eller en atomar verdenskrig«.

Underskriv og cirkuler appellen:

**»Warszawa-topmødet forbereder krig
– Tiden er inde til at forlade NATO nu!«**

Foto: Enhver af disse konflikter ville kunne udløse en global atomkrig.

Dump Obama nu – Verden er parat til at gå med i det Nye Paradigme

7. juni 2016 (Leder fra LaRouchePAC) – Lederskabet af verden er, med rette, blevet overtaget af det voksende samarbejde mellem Rusland, Kina og Indien, og med andre eurasiske nationer, der entusiastisk går med i de nye udviklingsplaner, der er legemliggjort i programmet med 'Ét bælte, én vej'. London, Wall Street og Obama er alle desperate over dette ægte, igangværende paradigmeskifte.

I sin kommentar til dette skifte advarede Lyndon LaRouche om, at Obama er ved at blive afsløret som intet andet end en svindler og et falsum. Faren er, at et sådant falsum kan detonere på en farlig måde. Udfordringen består i fuldt ud at konsolidere skiftet over til udviklingsparadigmet, der ledes af Rusland/Kina/Indien, uden at fremkalde, at Obama og kompagni flipper voldeligt ud. Det betyder, understregede LaRouche, at »Obama og kompagni må forkrøbles«, så de ikke er i stand til at leve deres desperation ud i handling.

Dette står mere og mere klart: Verden har ikke brug for Obamas, eller briternes, eller Wall Streets klovneshow. Det, der behøves, er en virkningsfuld, økonomisk organisering, der erstatter disse desperate svindlere og dræbere. Vi befinder os ved et punkt, hvor hele det britiske system er i færd med at gå ned, netop nu. Det er oprindelsen til krigsfaren, og intet andet. »Dump disse elendige karle«, erklærede LaRouche. »Giv disse ledende, eurasiske nationer, sammen med de sydlige nationer, lederskabet, og støt dem i deres udviklingsplaner.«

Frem for alt andet, som Lyndon LaRouche gentagne gange har

understreget i løbet af den seneste uge, så byg Kra-kanalen! Det ville markere en revolutionerende forandring for verden, der i enorm grad ville forøge handel og udvikling over hele Eurasien og ind i Afrika og videre endnu. Kra-kanalen ville skabe et fuldstændigt nyt billede af verden som helhed.

Flere og flere nationer er parate til at deltage i denne fremtid. Japan er nu i færd med at genoplive koordineringen med de andre hovednationer – Rusland, Indien, Kina – for eurasiske udvikling, at genoplive programmer, der tidligere blev legemliggjort i Mitsubishi Global Infrastructure Fund (GIF), der arbejdede for Kra-kanalen tilbage i 1980'erne. Kina er hen over de næste seks år parat til at investere \$3,5 billion i store infrastrukturprojekter, der rækker langt ud over det umiddelbare asiatiske Stillehavsområde, iflg. en nylig undersøgelse fra Asia Society. Japan har annonceret sin egen, \$110 milliard store investeringsplan for det asiatiske Stillehavsområde.

Den russiske præsident Putin kommer til Kina senere i denne måned for at indgå de sluttelige aftaler om 52 rapporterede fællesprojekter; og russisk-kinesiske forhandlinger skrider nu frem om den planlagte bygning af en 7000 km lang højhastighedsjernbaneforbindelse mellem Moskva og Beijing. Indien er i færd med at udvide sine planer for handelskorridorer, der strækker sig fra Iran gennem Afghanistan, og med nyligt annoncerede planer om også at bygge en dybvandshavn i Bangladesh, tillige med Chabahar-havnen i Iran ved Oman-golfen. Indien og Kina støtter alle disse investeringer, der vil udvide hele det asiatiske Stillehavsområdes produktive evner, hvor Kina og Indien alene udgør en tredjedel af verdens befolkning.

Den tyske kansler Angela Merkel skal besøge Kina i næste uge. Den netop færdiggjorte Gotthard Tunnel gennem de Schweiziske Alper, verdens længste jernbanetunnel, åbnede officielt den 1. juni, og projektet, som det tog 17 år at færdiggøre, har udløst entusiasme over hele Europa. Denne entusiasme for store

projekter må videreføres til, at ledende, europæiske nationer går med i fremtiden med 'Ét bælte, én vej'-programmet, på en langt mere seriøs måde. Det betyder at bryde med de britiske royale og med Obama.

Projekterne, der fremmes af Kina og Indien, vil samlet set accelerere udviklingen og legemliggøre ideen om det »win-win«-samarbejde, der er et varemærke for skiftet væk fra geopolitikkens imperiekrige og til ægte, menneskelig udvikling. Vi har ikke brug for krig. Faktisk ville endnu en storkrig betyde udslettelse. Det ved og forstår Putin, lige såvel som også Kina.

Titelfoto: Premierminister Narendra Modi med den kinesiske præsident Xi Jinping og førstedame Peng Liyuan, der fejrer deres nationers voksende samarbejde og løsning af tidligere konflikter. [flickr/narendramodiofficial]

I denne tid med særdeles alvorlig fare, opfylder kun en dialog mellem civilisationer de nødvendige krav

6. juni 2016 (Leder fra LaRouchePAC) – Den amerikanske forsvarsminister Ashton Carters præstation ved den netop afsluttede Shangri-La Dialog om sikkerhed i det asiatiske Stillehavsområde gør det klart, at, med mindre præsident Obama

fjernes fra embedet længe før januar 2017, står verden over for en umiddelbart forestående, global krig. Ikke alene promoverede Carter aktivt behovet for at skabe en NATO-lignende struktur i Asien, for at konfrontere Kina. Han har også gjort fremstød for lignende, endda mere umiddelbare trusler mod Rusland. Om nogle få uger, når Obama mødes med andre NATO-stats- og regeringschefer i Warszawa, vil NATO-bataljoner blive deployeret til De baltiske Stater og Polen. I Rumænien er der allerede installeret landbaserede Aegis BMD-systemer, og nogle mentalt sunde røster i Vesten har sat lighedstegn mellem alt dette og nazisternes opstillinger langs de sovjetiske grænser, før de lancerede Operation Barbarossa i 1940 under Anden Verdenskrig.

Parallellerne mellem nazismens og fascismens æra og nutiden går længere end til denne »snubletråds«-deployering, som NATO har planlagt. Stemningen af kulturel pessimisme og xenofobi, der har fejet hen over hele Europa, i lyset af det økonomiske kollaps, Trojkaens program med ondsindet nedskæringspolitik, flygtningekrisen og truslen om gentagne, blinde terrorangreb, udgør i sig selv en alvorlig fare. Og stemningen i USA er ikke bedre.

Under en dialog med kolleger søndag understregede både Lyndon LaRouche og Helga Zepp-LaRouche kraftigt behovet for at genoplive princippet om individuelt menneskeligt geni, og for at lancere en ægte dialog mellem civilisationer, hvor de store bidrag fra alle kulturer og civilisationer fremføres som lysende eksempler på, hvad menneskeheden kan præstere, når samfundet organiseres omkring princippet om menneskets kreative evne til at gøre opdagelser af nye, fysiske principper, man tidligere ikke havde nogen forestilling om. Billedet af den store rumforsker, dr. Krafft Ehrlicke, er til særlig inspiration i takt med, at USA står over for udfordringen med at genoplive rumprogrammet, der er blevet skambeskåret og stort set ødelagt af præsident Obamas antividenskabs-ideologi og -politik. Krafft Ehrlicke, en af

genierne bag det forgangne NASA-program, opstillede menneskehedens »udenjordiske forpligtelse«, eller imperativ, som fortsat er menneskehedens primære, uopfyldte mission i det 21. århundrede.

Dette tema om menneskeligt geni blev uddybet af **Lyndon LaRouche i en hel time under 'Manhattan-Projekt Dialogen' den 5. juni (videoptagelse)**, som værende den eneste løsning for menneskeheden.

»Indse blot, at der findes mennesker, der har geni-egenskaber, og ikke tværer dem ud!«, sagde LaRouche. »De erkender geniet i sig selv, og de indser, at dette talent, der er kommet til dem, er noget, der er af en meget seriøs natur, til gavn for menneskeheden. Det er, når menneskeheden ser sig selv som et opdagende væsen, hvis arbejde er uundværligt for menneskehedens fremtid – det er dér, skønheden kommer.«

Som respons på Ashtons Carters konfrontation med Kina, krævede admiral Sun Jianguo, vicechef for Kinas Centrale Militærkommissions Afdeling for Generalstaben, en fundamentalt ny sikkerhedsarkitektur for det asiatiske Stillehavsområde, baseret på samarbejde, gensidig forståelse og dialog. Alt imens det står klart, at flertallet af nationerne i det asiatiske Stillehavsområde afviser Obamas og Carters krigsprovokationer, som det reflekteres i det faktum, at admiral Sun havde 17 bilaterale forhandlinger på sidelinjen af Shangri-La, så kan faren for et faktisk krigsudbrud, det være sig enten direkte imod Kina eller imod Rusland, ikke undervurderes. Det tyske forsvarsministerium er, iflg. *Die Welt*, i færd med at udarbejde en ny regeringsrapport, der vil definere Rusland som truslen – og ikke længere en partner.

Det er ikke overraskende, at de russiske medier rapporterer om en **appel, der nu cirkulerer i både Europa og USA, om, at mentalt fornuftige nationer nu fuldstændigt må trække sig ud af NATO.**

Sputnik bemærkede, at den fremtrædende franske, »venstre-gaullistiske« præsidentkandidat, Jacques Cheminade, allerede har underskrevet appellen.

Som Helga Zepp-LaRouche understregede i går, »For at undgå Tredje Verdenskrig er det nødvendigt, at folk indser, at menneskeheden er én, og at alle kulturer har frembragt juveler«, der demonstrerer det potentiale for genialitet, der holder nøglen til menneskehedens fremtid i sin hånd. Lyndon LaRouche var endnu mere ligefrem: Med mindre, man organiserer samfundet omkring en forståelse af menneskelig kreativitet som den afgørende faktor, ved at fremlægge det for befolkningen, »er man ikke andet end en galning«.

Titelbillede: Grafisk fremstilling af Verdenslandbroen iflg. Lyndon LaRouches og Helga Zepp-LaRouches vision.

RADIO SCHILLER den 6. juni 2016: Krigstrusslen kommer fra NATO, ikke fra Rusland

Med formand Tom Gillesberg

Hvad er videnskab?

2. juni 2016 (Leder fra LaRouchePAC) – Mennesket skriver historie lige for øjnene af os i dag, fra dag til dag og endda fra time til time i takt med, at alle de forskellige, gensidige forbindelser mellem Rusland, Kina og Indien bliver stadig tættere og stadig mere talrige, og som trækker 70 eller flere nationer tættere sammen, hvilket faktisk omfatter godt og vel halvdelen af menneskeheden – som **Helga Zepp-LaRouche sagde i sit interview med TASS den 31. maj.**

Det er som en ring af sammenkædede magneter, der trækker hinanden ind i en stadig tættere kæde. Tænk på den **genoplivede interesse for Kra-kanalen**, der forbinder Det sydkinesiske Hav med Det indiske Ocean (via Den thailandske Golf og området omkring Andamanerne i Den bengalske Bugt).

I sin nuværende inkarnation er dette et projekt fra Lyndon LaRouche og Japan. Det vil forbinde Indien med Sydøstasien og Kina; det vil revolutionere disse farvande; Lyndon LaRouche har sagt, at det vil blive en af de største revolutioner i moderne historie.

Den 31. maj sagde den kinesiske premierminister Li Keqiang til asiatiske redaktører, at

"Hvis Kina og Indien arbejder sammen og smeder synenergi, vil det kaste nytte af sig ikke alene for det kinesiske og indiske folk, men også til Asien og videre endnu."

Med henvisning til Indiens nylige annoncering af en aftale om en handelskorridor med Iran og Afghanistan, via Irans Chabaharhavn, sagde Li, at Kina "hilser den velkommen".

Indien og Kina samarbejder for første gang omkring Tibet, hvor Kina tidligere har været særligt ømfindtlige mht. Indien i betragtning af Dalai Lamas tilstedeværelse i Indien, samt det derværende betragtelige, tibetanske samfund.

Ligeledes den 31. maj talte den forhenværende kinesiske ambassadør til Rusland, Li Fenglin, ved en todages konference i Moskva om de kinesisk-russiske relationer. Han sagde her, at den bilaterale relation stod på sit højeste i 400 år, men at Kina ønsker, at Rusland skal have større tiltro til den.

"Det er min fornemmelse, at Putin og Xi har en begrebsmæssig forståelse af, hvordan vi bør samarbejde, men at der er forståelsesproblemer på mellemliderniveau",

sagde ambassadør Li, der talte perfekt og idiomatisk russisk.

"Det gør ingen ting, at vi har forskellige fremgangsmåder. Det er helt normalt for sådanne store og forskellige lande at have forskellige fremgangsmåder. Det væsentlige er, at disse ikke fører til modsigelser."

Alt dette minder os om, hvorfor (den amerikanske) LaRouchePAC-leder Kesha Rogers fra Houston, Texas, så viseligt valgte afdøde tysk-amerikanske rumpionér, Krafft Ehrlicke, som den personlighed, der skulle være omdrejningspunkt for hendes kamp for at genoplive USA's rumprogram.

Krafft Ehrlickes fremgangsmåde er, i lighed med Lyndon LaRouches, ikke den mindste smule 'praktisk' (dvs. begrænset af, hvad der 'tilsyneladende' kun er muligt), men alligevel viser sig at være ekstremt virksom, som det er blevet demonstreret, så det er hævet over enhver tvivl. **Krafft Ehrlicke** var en af de ledere inden for udforskning af rummet, som også tidligere Konstantin Tsiolkovskij og Hermann Oberth var det, hvis mod og intellekt bragte mennesket til nye verdener, som endda overgik det, som Christoffer Columbus gjorde.

Krafft Ehrlicke var en forsker; men hans forskning udgør ægte videnskab, og ikke den afskyelige, matematiske erstatning for videnskab, der i dag undervises på vore skoler, og som repræsenteres af Obamas degenererede forsvarsminister, Ashton Carter. Ashton Carters falske version af videnskab gav os

F-35-flyet, til sandsynligvis \$200 mio. dollar stykket, og som ikke virker, og aldrig kommer til at virke.

Krafft Ehrlicke forudså derimod, blandt mange andre dristige, videnskabelige præstationer, med præcision Apollo 13-missionen i 1970 i en artikel, skrevet i 1948. Typisk for ham stod der i hans artikel fra 1948, at han havde skrevet den i 2400 med et tilbageblik over de seneste 350 år, til den første, bemandede Marsmission i 2050, med navnet "Ekspedition Ares". Terence Norton, lederen af denne mission, havde været nødsaget til at svare på den indvending, at de i 2050 til rådighed stående teknologiers begrænsninger – her hovedsageligt det forhold, at der kun var kemisk propulsion til rådighed for rumrejser – forøgede sandsynligheden af en "afvigelse fra den normale plan", og hermed også missionens fiasko, og endda missionsmandskabets død. Hvad var så hans svar? Var det at annullere missionen? I sin rapport til "Rumfartsstyrelsen" skrev han:

"Når man betragter problemet fra et hvilket som helst standpunkt, rejser spørgsmålet sig: På hvilken måde kunne man imødegå udfordringen med afvigelse fra den normale plan, ved hjælp af de til rådighed stående ressourcer? Tilbyder en sådan ikke særlig sandsynlig situation ikke chancer for at vinde for sig, de storslåede resultater af menneskelig dristighed; eller, betyder en manglende evne til at kunne overkomme denne situation den visse død, et sted ude i rummet, for alle ombordværende?"

"En undersøgelse af de følgende sider vil vise, at den tekniske gruppe har øget sikkerhedsfaktoren til et tal, der er langt større end det tal, der ansås for at være maksimum, da projektet blev startet op. Resten kan overlades til gruppens karakter og åndrigthed. Det må åbenhjertigt indrømmes, at mulige farer, som ikke kan forudses, findes, men gruppen er fast overbevist om, at mod, ressourcefuldhed og opnåede præstationer hos de mennesker, der er blevet udvalgt til at foretage rejsen, med succes vil imødegå rumrejsens

udfordringer.”

En anden faktor var virkelighedstro, grundig og omfattende træning, træning og atter træning – meget af den i selve rummet. Bemærk, at meget af den tekniske gentagelse, der var indbygget i "Ekspedition Ares", var identisk med den, der var at finde i Apollomissionerne: nemlig, en ophobning af forskellige moduler, der kunne overleve uafhængigt af hinanden, hvor hver af dem var skræddersyet til et specifikt formål, men samtidig til generelle formål.

Og, ligesom med Apollo 13, forekom der et uheld med "Ekspedition Ares" og en "afvigelse fra den normale plan". Ligesom Apollo 13 måtte missionen opgives, men ligesom med Apollo 13 blev hele besætningen reddet og kom tilbage til Jorden.

Kesha Rogers ved sandelig, hvad hun taler om.

**USA og Europa har mere brug
for
samarbejde om Den Nye**

Silkevej end Asien har – Interview med Helga Zepp- LaRouche

Onsdag, 1. juni 2016 – Schiller Instituttets grundlægger Helga Zepp-LaRouche, der i Kina har fået tilnavnet "Silkevejsladyen", og som, sammen med Lyndon LaRouche, er den fremmeste promotor af denne politik i Europa, blev interviewet af TASS den 31. maj 2016 om at træffe valget mellem enten en ny, global krig, eller økonomisk udvikling og samarbejde.

TASS: Hvordan vurderer De det aktuelle, internationale samarbejde?

Helga Zepp-LaRouche: Der er to radikalt modsatrettede bevægelser på planeten netop nu. På den ene side mødes kombinationen af præsident Putins meget succesrige militære flanker, såsom hans intervention i Syrien, der skabte potentialet for fred, og så hans forskellige diplomatiske interventioner i Asien, parallelt med Kinas initiativer for Den Nye Silkevej.

Disse indsatser repræsenterer allerede et win-win-perspektiv for flere end 70 lande.

På den anden side finder der en ekstremt farlig konfrontation sted fra USA's, Storbritanniens, EU's og NATO's side imod Rusland og Kina, der har bragt verden ind i multiple kriser, der er farligere end på højden af den Kolde Krig.

TASS: På hvilke områder er dette mere aktivt, og hvor er det ikke?

Zepp-LaRouche: Med hensyn til Syrien, så er samarbejdet mellem

[den russiske] udenrigsminister Lavrov og [den amerikanske] udenrigsminister Kerry, såvel som også Genève-samarbejdet mellem Rusland og USA, meget positivt. Men så længe USA imidlertid ikke opgiver sin politik for 'regimeskift', er situationen fortsat farlig. Præsident Putin har vist sig at være en fremragende strateg.

Dette giver tiltro til, at det ikke vil lykkes krigshøgene i NATO at lokke Rusland ind i en fælde og give NATO et påskud til at lancere et førsteangreb.

TASS: Omkring hvilke spørgsmål må vi optrappe samarbejdet mellem Vesten og Rusland, og hvorfor?

Zepp-LaRouche: Kendsgerningen er den, at hele den transatlantiske sektor er bankerot og tæt på at eksplodere på en større måde end i 2008. Den japanske premierminister Abe understregede, efter et meget vigtigt besøg i Rusland, klart dette ved det nyligt afsluttede G7-møde, men blev afvist af præsident Obama, der hævdede, at "den økonomiske genrejsning går fremad", hvilket er absurd i lyset af centralbankernes negative rentesatser og debatten omkring "helikopter-penge" (ubegrænset pengetrykning, *-red.*).

Vesten har derfor mere end Asien brug for den form for økonomisk samarbejde, som samarbejdet om Ét bælte, én vej/den Eurasiske Økonomiske Union byder på, og som integrerer Eurasien fra Vladivostok til Lissabon, men som også inviterer USA til at deltage i dette perspektiv. Vi kan kun undgå en katastrofe, hvis det lykkes os at overvinde geopolitik og nå frem til et nyt paradigme, baseret på et partnerskab for global udvikling og menneskehedens fælles mål.

TASS: Hvorfor forhindrer Vesten i den grad samarbejde med Rusland, på trods af den åbenlyse terrortrussel, cyberkriminalitet og andre internationale udfordringer?

Zepp-LaRouche: Næsten alle betydningsfulde konflikter stammer fra det anglo-amerikanske imperiums indsats for at bevare en

unipolær verden, på et tidspunkt, hvor denne verden de facto allerede er ophørt med at eksistere. Flere og flere kræfter i verden indser, at de må træffe eksistentielle beslutninger, og at deres nationers interesser er meget bedre tjent med at standse sanktionerne og konfrontationen imod Rusland og Kina.

Den kendsgerning, at Rusland og Kina har skabt et meget stærkt, strategisk partnerskab, med Indien som en tredje partner, har flyttet den strategiske balance i verden. Flere og flere lande ser det som langt mere gavnligt at samarbejde om fælles udvikling end at befinde sig under åget af en militær konfrontation. Vi befinder os på et punkt i historien, hvor der må vælges, og det, der tæller, er lederskab af den art, som vi har set komme fra præsident Putin.

INTERNATIONAL APPEL

Warszawa-topmødet forbereder krig –

Tiden er inde til at forlade NATO nu!

Det forestående NATO-topmøde i Warszawa den 8. – 9. juli forventes at blive endnu en provokation mod Rusland. Ved at

underskrive denne appel siger vi "stop" denne optrapning mod atomkrig, før det, der er uigenkaldeligt, indtræffer!

Download (PDF, Unknown)

30. maj 2016: Følgende appel cirkuleres internationalt, inklusive på den internationale LaRouche-bevægelses websider:

Det forestående NATO-topmøde i Warszawa den 8. – 9. juli forventes at blive endnu en provokation mod Rusland. Ved at underskrive denne appel siger vi "stop" denne optrapning mod atomkrig, før det, der er uigenkaldeligt, indtræffer!

Dette er en alvorstung time. En ny missilkrise er under opbygning, som et spejlbillede af den, der i 1962 førte til, at Sovjetunionen deployerede atomspræghoveder på Cuba, på USA's dørtærskel. I dag er situationen omvendt. Dengang bekæmpede NATO Warszawa-pagten; i dag organiserer NATO et topmøde i Warszawa!

Vi, der underskriver dette, observerer, at NATO gennemfører en provokerende "inddæmningspolitik", som følger: (se pdf)

1.

“Vi kommer med fred, for hele menneskeheden”

Det var mindeplade, som de første astronauter bragte til månen for næsten 50 år siden: “Vi kommer med fred, for hele menneskeheden.” Ikke blot astronauterne, men hele den amerikanske nation og millioner af andre mennesker rundt om på jorden fik ændret deres tankegang om menneskehedens fremtid af

disse rejser, som de foretog, tilrettelagde og bevidnede.

"For første gang besluttede mennesker sig bevidst for at lære at leve og agere i omgivelser, der er komplet anderledes end dem, fra hvilke vi har udviklet os," som en astronaut sagde det.

Men næsten fra den ene dag til den anden trak de smukke skibe, der cirklede om månen, sig tilbage; fjernere rumrejser blev glemt. Landet kastede sig ud i krige – modelleret efter britiske og franske kolonikrige –, som er fortsat siden da, og som USA ultimativt har tabt. Under præsidenter G.W. Bush og Obama, har de spredt katastrofer af krig og terrorisme tværs over Mellemøsten, Nordafrika og Europa.

Skønt der blev udpeget ubemandede rummissioner for opdagelser og opdagelsesrejsende, var amerikanerne overbevist om at være "praktiske" og at glemme at gennemleve opdagelser, som de ofte havde gjort før.

Andre nationer, Kina og Indien i særdeleshed, planlægger nu at tage de store opdagelsesskridt i rummet, planlægger Mars-missioner, programsætter de første landinger på den storslåede platform for opdagelser af galaksen – Månens bagside.

På samme tid har de asiatiske magter sammen med Rusland planlagt og påbegyndt udfordrende projekter for ny infrastruktur, store øst-vest og nord-syd eurasiske landbroer med højhastighedstog, nye byer, energi, selv magnettogetsforbindelser.

Når de griber ind for at bringe krige til afslutning, så de kan påbegynde genopbygning og ny udvikling, så mener de det.

Præsident Obama, der prøver at sammenstykke militæralliancer, handelskrige, NATO-krigstrusler og konfrontationer for at stande de russiske og kinesiske ledere fra disse udviklinger – organiserer faktisk en "liga af tabere." Truslen om global krig fra hans forsøg på at intimidere Rusland og Kina er alvorlige; men han er en taber, der truer virkelige ledere som

Putin og Xi.

Glem hvad der er "praktisk muligt": Selv i bekæmpelse af terrorisme, er opdagelser hvad der behøves for at vinde sejre, opdagelser, som i at eksponere de saudisk/britiske hænder, der kontrollerede masse mordene d. 11. september, og pludseligt dermed se kilden til de seneste 15 års katastrofale krige.

Så meget desto mere i at genoplive det storartede amerikanske rumprogram. I samarbejde med de nylige dynamiske rum-magter vil det blive en ny kilde til at leve gennem opdagelser – der faktisk er menneskelige, som nationen lærte det for 50 år siden.

Den britiske udenrigsminister Hammond presser på for endnu flere NATO tropper som baltisk 'snubletråd'

D. 23. maj (EIRNS) – Philip Hammond, den britiske udenrigsminister, presser på for krig mellem NATO og Rusland, og giver genlyd for de gale vidtløftigheder fra forhenværende britisk NATO-general Sir Richard Shirreff, hvis nylige roman, der støtter en krig med Rusland i 2017, har modtaget udstrakt britisk medieopmærksomhed. Hammond kom ud fra sidste uges udenrigs- og forsvarsministermøde i NATO og pressede på for endog endnu større permanent NATO-deployering i de baltiske stater, Polen og andetsteds langs den russiske grænse. Det forventes i brede kredse, at NATO i juli på tomødet med statsoverhoveder og regeringer i Warszawa vil ratificere deployeringen af fire kampbataljoner til Ruslands grænser.

Hammond meddelte, at han ville presse på for at NATO faktisk indsætter yderligere fire til fem bataljoner til frontlinjerne mod Rusland, i forlængelse af de fire der allerede er på bordet. Han beskrev udtrykkeligt den foreslåede deployering som en 'snubletråd', hvilket betyder, at tilstedeværelsen af disse NATO-tropper rent faktisk ikke har til hensigt at forsvare de baltiske stater eller centraleuropæiske stater, men at sikre at enhver russisk aktion omgående udløser krig med hele NATO.

Denne form for folkemorderisk galskab er kernen i Det britiske Imperiums aktuelle krigspolitik for Rusland og Kina. På EU's møde med forsvars- og udenrigsministrene i Bruxelles i dag, slog briterne også til lyd for behovet for at sætte europæiske tropper ind på landjorden i Libyen for at bekæmpe menneskesmuglere. Tyskland modsatte sig denne britiske plan, men gik ind på ideen om en stigning i EU's maritime deployering i Middelhavet for at afskære flygtningebåde fra Libyen og andre lokaliteter langs den nordafrikanske kyst.

**POLITISK ORIENTERING den 26.
maj 2016:
Asien vil samarbejde med Kina
og Rusland,
trods trusler fra Obama**

Se også 2. del

Med formand Tom Gillesberg

Video 2. del: (5 min.)

Lyd:

Vil Japan virkeliggøre det?

19. maj 2016 – Et faseskifte af enorme dimensioner er undervejs i Asien. En markør er topmødet mellem Rusland og ASEAN den 19.-20. maj i Sochi, Rusland. Mødets 'Leibnitz'ske' slogan er, "Mod et Strategisk Partnerskab for det Fælles Bedste." Præsident Putin har annonceret, at dette topmøde bliver den største internationale begivenhed i Rusland i 2016. De fleste af lederne for de ti ASEAN lande er personligt mødt op, og præsident Putin har holdt bilaterale møder med hver enkelt af dem over de seneste uger. Varmen og fortroligheden i disse samtaler er ligeså vigtig, som de konkrete resultater i form af investeringsaftaler, tættere handelsforbindelser og i mange tilfælde forsvarssamarbejde.

Jin Liqun, den kinesiske præsident for den Asiatiske Infrastruktur Investerings Bank (AIIB), var også tilstede på topmødet og diskuterede finansiering af 16 projekter i Ruslands fjernøsten til en samlet værdi af 8 milliarder dollars. "Det er STORT. Det er STORT," sagde Lyndon LaRouche.

Mere kunne siges, men når dette ses sammen med andre udviklinger, er der mulighed for det tætteste tænkelige betroede samarbejde mellem Rusland, Indien, Kina og Japan i Asien på det politiske, økonomiske og sikkerhedsmæssige

område, der vil revolutionere Asien og verden.

På den kritiske Japan-flanke, vil Michael Billington i den kommende udgave af EIR (d. 27. maj) rapportere, at "den japanske premierminister Shinzo Abe den 6. maj holdt et ekstremt succesfuldt topmøde med Putin i Sochi, til trods for at Obama krævede, at han aflyste besøget. Selv om det ikke blev diskuteret offentligt, informerede kilder tæt på forhandlingerne EIR om, at Abe og Putin enedes om en vej frem imod at løse de territoriale stridigheder, som har forhindret underskrivelsen af en fredstraktat mellem Rusland og Japan til afslutning af 2. Verdenskrig. Offentligt har de to ledere diskuteret en bred vifte af potentielle japanske investeringer, mestendels i det fjernøstlige Rusland, i energiproduktion, olie og gas, medicinske faciliteter, transport, havne med mere. Det bør noteres, at lanceringen af sådan udstrakt fællesudvikling også vil have betydningsfulde implikationer for den koreanske halvø.

"Putin inviterede Abe til at deltage i det 2. Østlige Økonomiske Forum i Vladivostok den 2.-3. sept. Abe forventes at deltage, og at afholde næste topmøde med Putin. Det Økonomiske Forum vil samle internationale forretnings- og regeringsrepræsentanter til diskussion om det økonomiske potentiale i Ruslands fjernøsten og det Asien-Stillehavsområdet, såvel som investeringsmuligheder."

"Vil Japan virkeliggøre dette?" spurgte Lyndon LaRouche i dag. "I så fald er det en meget positiv udvikling for Asien som helhed." LaRouche sagde, at dette er hvad han var involveret i tilbage i 1980'erne, da han besøgte Japan med sin hustru Helga. "Vi havde faktisk, blandt visse mennesker i Japan..., – vi havde en gruppe af mennesker, som virkelig var oppe på mærkerne, og havde evnen til at producere resultater, – men det gik tabt."

Undgå derudover letkøbte sammenligninger: Dette asiatiske faseskift kan på ingen måde sammenlignes med Obama, eller

noget, der ligner Obama. Tværtimod. Den amerikanske økonomi er kollapsede – er ved at kollapse. Alt dette her, med at prøve at lodde tingene, sammenligne den ene ting med den, fungerer ikke mere. Man kan ikke drage en sammenligning med Obama; denne økonomi er kaput. Visse tiltag bliver kørt frem, men der er intet imponerende over det. Det synes som om, der er noget i det, men det er der i virkeligheden ikke. Han er overhovedet ikke troværdig; det er aldeles negativt.

Om Obamas fortsatte uhyrlige mørklægning af masse mordet den 11. september, næsten 15 år efter, sagde LaRouche, "Det er aldeles kujonagtigt; mere eller mindre. Hele problemet er det britiske anliggende, den britiske kongelige familie. Alt, hvad saudierne var involveret i, var baseret på den britiske kongelige familie. Det er, hvad disse politikere ikke pointerer, og det er derfor de gør det på den måde, de gør. De agter ikke at angribe de britiske interesser. Man er nødt til at tænke på, hvad de finansielle interesser er, fra britisk side, med hensyn til USA. Og det er det, de ikke taler om."

**RADIO SCHILLER den 23. maj
2016:**

**Tættere samarbejde mellem
Rusland og Japan,
mens Obama nægter at beklage
atombombningen af Hiroshima**

Med formand Tom Gillesberg:

**RADIO SCHILLER den 17. maj
2016:**

**De nordiske lande skal ikke
indrulles i
Obamas konfrontationspolitik
imod Rusland**

Med formand Tom Gillesberg

**Hvad skal der til, for at
gennemføre en global indsats
mod terrorisme?:**

**LaRouchePAC fredags-webcast
den 6. maj 2016**

Et uddrag:

Ogden: I løbet af en tidligere diskussion med Lyndon LaRouche snakkede vi også om dagens institutionelle spørgsmål, som lyder: »Hr. LaRouche, vær venlig at fremlægge dine anbefalinger om, hvordan man opbygger de institutioner og strukturer, der skal til, for at gennemføre en global indsats

mod terrorisme, i et samarbejde mellem USA, Kina, Rusland og Europa. Hvilken form for organisering og politik kan du anbefale, og hvilken rolle tror du FN kan spille i en sådan indsats?»

Steinberg: Efter vores diskussion med Hr. LaRouche og Fru Zepp-LaRouche, som fandt sted for nogle få timer siden, vil jeg svare, at det første der må gøres, er at fremlægge en præcis redegørelse for, hvor den globale terrorisme har sin oprindelse. Og det har den i London – Londonistan – og i lande, der i stigende grad er blevet simple håndlangere for det Britiske Imperium og dets politik. Saudi-Arabien er en sådan håndlanger. Det har landet været i hundrede af år. Men i særdeleshed siden al-Yamamah aftalen fra 1985 har der været en britisk-saudisk organisation, der har ophobet store pengesummer, øremærket til at understøtte terrororganisationer som al-Qaeda og aflæggeren ISIS. Prøv engang at se på Sydamerika og Mexico, ødelagt af narko-terrorisme, og bemærk så, hvordan London har været centrum for den internationale narkohandel og de terrororganisationer, der er sprunget frem deraf. Hvis man ikke starter med at sige sandheden omkring terrorismens natur, omkring dens oprindelsessted; hvis man ikke våger at angribe det britiske og det saudiske monarki, så kan der ikke opstå et solidt grundlag for den form for samarbejde, der er nødvendig.

Det er klart at de fire ledende nationer, USA, Rusland, Kina og Indien alle er konfronteret med denne Angelsaudiske terrortrussel. Og for så vidt som disse nationer ikke samarbejder omkring udformningen af en entydig handlingsplan, der involverer nedlæggelsen af de britiske oversøiske finanscentre, der stiller finanserne til rådighed for terrororganisationerne, er der intet grundlag for sejr. Hvis disse lande går sammen – for hvilke FN's sikkerhedsråd ville udgøre den perfekte platform – kan der føres en succesfuld krig mod den form for terrorisme, der udfolder sig globalt i dag. Og det er en afgørende del af den krig, der allerede er

undervejs.

Og så er der selvfølgelig det mere langsigtede spørgsmål omkring, hvordan man skaber en tilstand hvor mennesker ikke har noget incitament til at gå med i den slags terrororganisationer. Det spørgsmål ligger implicit i Kinas politiske projekt kaldet »Ét bælte, én vej«: Udviklingen af Asien gennem denne »Win-Win«-politik. Visse desperate politiske ledere i Europa – sågar i Tyskland – lufter ideen om en »Marshallplan«, der skal genopbygge Syrien og Irak. Det vil give flygtningene en mission, så de vil tage tilbage og hjælpe med at opbygge deres lande med en masse opbakning udefra. Og det er en del af den slags passende og holdbare antiterrorstrategi, der skal til for at skabe en langtidsholdbar løsning. Allerede tilbage i 1970'erne fremlagde Lyndon LaRouche en plan for at skabe fred og udvikling i Mellemøsten. Udgangspunktet var at en økonomisk udvikling af regionen var den mest effektive antiterrorstrategi. Ligeledes sagde LaRouche i kølvandet på Oslo-aftalen i 1993, at man blev nødt til med det samme at køre bulldozer og arbejdsmaskinerne i position og begynde at genopbygge Gazastriben og Vestbredden og skabe et velstående område, hvor mennesker har en fremtid at leve for og se frem til.

Men nu har vi i stedet Saudi-Arabiens tyranni. Her over de seneste dage har vi set, hvordan Tyrkiets præsident Erdogan forsøger at etablere et brutalt diktatur i sit land og hvordan han afpresser Europa med truslen om at oversvømme Europa med endnu en omgang af flygtninge på flugt fra Syrien, Irak, Libyen og Afghanistan. Så der findes en holdbar og effektiv politik, men kun, hvis man tager tingene fra toppen og tager udgangspunkt i sandheden om, hvor terrorismen kommer fra. Således og kun således kan vi danne den rette form for sammenslutning af nationer, der samarbejder om et fælles mål. Og terrorismen kan overvindes, det er der ingen tvivl om, men ikke hvis udgangspunktet for processen er et svindelnummer.

Ogden: På den front så vi hvordan CIA-direktør, John Brennan, i TV-udsendelsen »Meet the Press« sidste søndag (1. maj) udtalte, at de 28 sider ikke vil blive offentliggjort af Obama-administrationen. Det viser med al tydelighed at USA ikke er klar til en alliance med Rusland, Kina og Indien, FN og Europa omkring en effektiv krig mod terror, men stadig bukker og skraber for den saudiske kongefamilie, som stod bag 11. september.

Putins afgørende intervention i Palmyra, foruden hvilken byen stadig ville være under ISIS' belejring, skaber en stærk kontrast og viser vejen for at overvinde terrorisme. Så måske kan du forklare, hvad dette viser om, hvor Obama-administrationens sande alliancer ligger.

Steinberg: Det er meget ligetil. Det Brennan sagde på nationalt TV i »Meet the Press« i søndags var præcist, hvad vi regnede med, at han ville sige. Og alt dette var forårsaget af den vedholdende mobilisering for at få offentliggjort de 28 sider, som LaRouches politiske aksionskomité (LaRouchePAC) har været hovedansvarlig for. Denne mobilisering har tvunget Obama-administrationen til at bekende kulør og sige at den på ingen måde har tænkt sig at bryde med den Angel-saudiske alliance. Så længe Obama er præsiden og Brennan er CIA-direktør vil der være en beskyttelsesmur mod enhver form for afsløring af det Britiske Imperiums og Saudi-Arabiens rolle i terrorangrebet d. 11. september. Og naturligvis har FBI's topledelse været dybt involveret i at mørklægge denne sag. Hvis nogen troede at FBI på en eller anden vis havde skiftet identitet siden de mørke dage under J. Edgar Hoover, får de sig noget af en overraskelse. Den eneste forskel er, at teknologierne og ressourcerne, der er tilgængelige i dag, er langt mere vidtrækkende. Og det var daværende FBI-chef Robert Mueller, der personligt satte en stopper for, at de 28 sider blev offentliggjort.

Og så udtalte pressesekretæren for det Hvide Hus, Josh Earnest, tirsdag – han har ellers under pres fra de pårørende

til ofrene for 11. september flere gange udtalt, at en i det mindste delvis offentliggørelse af de 28 sider ville finde sted indenfor de næste måneder – at han bakkede fuldt op omkring Brennans udlægning af sagen i »Meet the Press« udsendelsen og at der ikke ville blive nogen offentliggørelse. Og han løj så det drev, idet han gentog Brennans løgn om, at de 28 sider indeholder ubegrundede foreløbige ledetråde. Og det på trods af, at der er snesevis af saudiarabiske embedsmænd og politiske figurer, der er dybt involveret i at samarbejde med flykaprerne før angrebet d. 11. september.

Så USA befinder sig på sin vis i sandhedens time. Hvis I, det amerikanske folk, ikke kan gennemtvinge denne sag, hvis ikke vi kan få offentliggjort de 28 sider, så er det muligvis et tegn på at denne nation ikke længere har den moralske integritet, der skal til, for at overleve. Tilbage i 70'erne, da Vietnamkrigen viste sig som et monster, der åd USA op indefra, havde Senator Mike Gravel modet til at offentliggøre de såkaldte »Pentagon Papers« (Pentagons hemmelige dokumentation af USA's Vietnam-politik – red.) ved at læse dem højt fra talerstolen i senatet, og det ændrede historien. Og det er den slags øjeblikke vi lige nu befinder os i. Vi har brug for at nogen udviser samme mod i dag, som Mike Gravel gjorde dengang. For hvis mørklægningen af den Angel-saudiske hånd bag 11. september bliver tilladt at fortsætte meget længere, vil denne nation have opgivet det, der retfærdiggør nationens eksistens.

1. del: POLITISK ORIENTERING

den 12. maj 2016: Forvent det uventede. Se også 2. del.

Med formand Tom Gillesberg

Video:
2. del:

Lyd:

Russisk orkesterkoncert i det klassiske amfiteater i Palmyra – et magtfuldt fingerpeg om håb for fremtiden

Den 5. maj, 2016 – Torsdag gav det russiske Mariinsky Teater Orkester i det klassiske amfiteater i den syriske by Palmyra en smuk koncert, betitlet, "Med en bøn for Palmyra – Musik genopliver de klassiske mure". Indtrykket af koncerten opløfter allerede millioner af mennesker verden over. Begivenheden var dedikeret til mindet om dem, der har mistet deres liv til terrorister.

Koncerten var i særdeleshed til minde om Dr. Khaled al-Assad (1934-2015), den syriske arkæolog, der var kustode for Palmyra-antikviteterne i 40 år, og som blev offentligt

halshugget sidste august af IS, efter at have nægtet at give dem adgang til at ødelægge stadig flere statuer. Og ikke mindst til minde om den unge russiske specialstyrke-officer, Aleksandr Prokhorenko, der blev dræbt i midten af marts, efter at have tilkaldt russiske luftangreb på sin egen position, da han var omringet af IS under slaget om Palmyra. Han er posthumt blevet udnævnt til russisk helt, og hans legeme blev returneret hjem i dag.

Orkestrets dirigent Valery Gergiev ledede programmet, med hovedaktørerne Pavel Milyukov, førsteviolin og Sergei Roldugin, cello, sidstnævnte den kunstneriske direktør i Sankt Petersborgs Musikhus. I den officielle russiske delegation fandtes også direktøren for Sankt Petersborgs Eremitagemuseum, Mikhail Piotrovsky. Blandt publikum var også repræsentanter fra Kina, Zimbabwe og Serbien.

Det klassiske program omfattede Johann Sebastian Bachs Chaconne, Sergei Prokofievs Første Symfoni, og et uddrag af den moderne russiske komponist Rodion Schedrins (enkemand efter den berømte russiske ballerina Maya Plisetskaya) opera, "Ikke blot kærlighed." Da Gergiev introducerede programmets musikstykker, påpegede han, at Prokofiev skrev sin symfoni "i hyldest til fortidens store mestre – Mozart, Haydn, Beethoven," hvis værker udtrykker "optimisme og håb."

Ved åbningen af begivenheden hilste den russiske præsident Vladimir Putin alle velkommen via live video fra Sotji. Han talte imod terrorisme og udtrykte påskønnelse af koncerten, som han kaldte et "tegn på taknemmelighed, erindring og håb." Han sagde, "Jeg ser dette som et minde om alle ofrene for terroren, uanset tiden og stedet for forbrydelserne mod menneskeheden, og, selvfølgelig, som et håb, ikke blot for genopførelsen af Palmyra som et kulturelt aktiv for hele menneskeheden, men for den moderne civilisation, under denne tids skrækkelige tilstand, som er skabt af den internationale terrorisme."

Putin takkede musikerne og støtteaktørerne. "Dagens aktioner involverede større ulempe og farer for alle, ved at befinde sig i et land i krig, tæt på, hvor fjendtlighederne stadig pågår. Det har krævet stor styrke og personligt mod fra jer alle. Mange tak." Gregiev er en nær medarbejder til Putin, og cellist Roldugin en god ven.

Dirigent Gergiev talte før musikken – på russisk og engelsk. Han sagde, "Vi protesterer imod barbarer, der ødelagde vidunderlige verdenskulturelle monumenter. Vi protesterer imod henrettelse af folk her på denne storartede scene," idet han refererede til Islamisk Stats offentlige massedrab i amfiteatret sidste november. Gregiev er musikdirektør for Munchen Philharmoniske Orkester, så vel som dirigent for Mariinsky Teater Orkesteret.

Publikum fyldte amfiteatret. Sammen med lokale syrere, og militært personel fra både Syrien og Rusland, inkluderede notabiliteterne den russiske kulturminister Vladimir Medinsky, der har ledet indsatsen for at redde og restaurere antikviteterne fra Palmyra. Han var rørt til tårer over begivenheden.

Takket være superstærk optagelse, er selve koncerten, og billeder af den storslåede opsætning i Palmyra-ruinerne, nu bredt internationalt tilgængelig. Begivenheden er dagens hovednyhed i Rusland, og videoen breder sig hastigt verden over. RT udsendelsen af koncerten kan findes her:

<https://www.youtube.com/watch?v=9b0hFI4Zaw>

Planlægger den amerikanske præsident Obama en krig mod Rusland og Kina i august?

Af Alexander Hartmann, redaktør af "Neue Solidarität".

7. maj 2016 – Vil den amerikanske præsident Obama indlade sig på en militær kraftprøve med Rusland og Kina endnu før sin tilbagetræden? Den slutning må man drage, når man betragter de nyeste bestræbelser inden for amerikansk politik: Umiddelbart efter at det var lykkedes for USA's udenrigsminister John Kerry og Ruslands udenrigsminister Sergej Lavrov at forhandle sig frem til en udvidelse af våbenstilstanden i Syrien på grundlag af aftalen i Geneve, hvor der skulle oprettes et særligt, større kontor i Geneve med russiske og amerikanske militærpersoner og diplomater for at overvåge våbenstilstanden, blev Kerry – øjensynligt af Obama – foranlediget til offentligt at stille et ultimatum til den syriske præsident Bashar Assad: Dersom Assad ikke træder tilbage inden den 1. august, så vil USA "inddrage andre sider". I betragtning af, at USA allerede er ved at indsætte amerikanske soldater i Syrien uden den syriske præsidents godkendelse, må der øjensynligt være tale om en større militær indsats, der har det udtrykkelige formål at fremtvinge et regimeskift i Syrien. Og dermed står det klart, at Rusland og Kina, der begge modsætter sig et udefra påtvungent regimeskift i Syrien og selv er militært til stede der, skal stilles over for et valg om enten at lade Assad falde – eller at tage en direkte militær konfrontation med USA med i beregningerne. Og samtidigt fortsætter den militære opmarch og indkredsningen over for Rusland og Kina med at skride fremad "som en dampromle", sådan som BüSo's forkvinde Helga Zepp-LaRouche understregede det den 4. maj på sit internetforum.

Afgørende er tiden frem til NATO-topmødet først i juli, hvor skabelsen af NATO's faste troppetilstedeværelse i Baltikum skal godkendes af NATO's medlemsstater.

Disse enheder skal ikke udstationeres permanent, men indsættes i skiftende hold – ligesom i krigsområder. UN News citerede en ubenævnt militær talsmand: "Vi går fra gensidig hjælp over til afskrækning og fra gensidig hjælp over til opstilling til kamp." Det samme gælder også for de amerikanske troppeoverførsler til Filippinerne. USA's regering har allerede anmodet kongressen om en firdobling af midlerne til den amerikanske troppeindsats i Østeuropa, og den har – både gennem forsvarsminister Ashton Carter såvel som gennem general Philip Breedlove, den hidtidige overkommandoindehaver over USA's tropper i Europa, og dennes efterfølger general Curtis Scaparrotti, som Carter overdrog kommandoen til den 3. maj i Stuttgart – også gjort det ganske klart, at den betragter Rusland og Kina som sine vigtigste fjender.

Øjensynligt er præsident Obama ude på at gennemtvinge en "endegyldig løsning" af syriensproblemet efter sit eget sind, før han forlader embedet. Det er muligt, at dette set fra Obamas synsvinkel blot er ét stort blufnummer, hvormed han vil bevise over for sig selv og resten af verden, hvem der er "herre i huset" – men hvis Obama skulle gå hen og forregne sig her, så kommer der til at blive en kernevåbenkrig mellem supermagterne. Det er på høje tid, at de fornuftige kræfter i de vestlige regeringer og parlamenter endelig tager sig sammen til at forhindre Obama i at udføre sådanne forrykte dumheder, for det farlige ved ultimatummer er, at de ofte frembringer en situation, hvor ingen af parterne længere kan trække sig tilbage.

Det er klart, at selvom Rusland og Kina samtidigt strækker hånden frem mod Vesten for en fornuftig samarbejdspolitik, kan de overhovedet ikke gøre andet end at reagere på den vestlige opmarch med selv at opruste og med forhøjet kampberedskab. Således meddelte Rusland for eksempel, at det som reaktion på

NATO's oprustning i Østeuropa ville opstille tre nye divisioner, hver på 10.000 mand i løbet af året i sine vestlige og sydlige militærområder. Og det er ikke blot USA, der arbejder febrilsk på at modernisere sine atomvåben; Rusland og Kina gør nøjagtigt det samme.

Den nye Operation Barbarossa

Helga Zepp-LaRouche sammenligner NATO's opmarch i Østeuropa med "Operation Barbarossa", Det tredje Riges troppeopmarch for at overfalde Sovjetunionen, og begrundede denne påstand på sit internetforum. Efter Obamas besøg bekendtgjorde forbundskansler Merkel, at 250 tyske soldater straks skulle deltage i NATO's bataljoner i Baltikum. I Rusland genopvækkes erindringerne om Den store Fædrelandskrig kraftigt her for tiden, "og når tyske soldater så her bare 71 efter afslutningen på anden verdenskrig udstationeres lige op til den russiske grænse i forholdsvis højt kampberedskab, så kan jeg meget vel forestille mig – ja, jeg føler mig fuldstændigt sikker på det – at det vil fremkalde virkeligt stærke følelser i Rusland. Hele NATO's politik er jo i grunden ikke andet end en indkredsning af Rusland og af Kina."

Når man betragter den samlede strategi – lige fra sanktionerne mod Rusland over forsøgene på at iscenesætte farverevolutioner og til den oprustningsspiral, som Rusland og Kina er tvunget ind i – så bør det være klart, at dette sker med den hensigt at frembringe regimeskift. Det spørgsmål forbliver ubesvaret: "Hvorfor skal atomvåbnene moderniseres? Alle amerikanske atomvåbenlagre skal moderniseres, de taktiske atomvåben B61-12 i Tyskland – det er angrebsvåben. Og hvad skal russerne mene om det?"

En offentlig debat savnes

Frem for alt kritiserede hun, at der hidtil ikke har fundet nogen offentlig debat sted omkring disse ting:

"Der er ikke engang nogen i Tyskland, der vover at udtale sig

om sanktioneerne – bortset fra med en tilbageholdende kritik. Men en debat om hele den militære dimension mangler egentlig fuldstændigt. Og det er virkeligt en skandale. Jeg mener, at vi virkeligt behøver en dramatisk ændring af vor politik, for vi skal selv bestemme over vore egne interesser i Tyskland og hele Europa. Bliver vi draget med ind i sådan en krig? ... Skal vi virkeligt lade os drive ind i sådan en konfrontation, så at sige i ly af USA, der virkeligt sætter Tysklands eksistentielle interesser på spil? For hvis uheldet er ude, så ophører Tyskland med at eksistere.”

Det egentlige motiv

Det virkelige motiv bag konfrontationspolitikken over for Rusland og Kina, understregede hun, ligger i forhandlingerne om frihandelsaftalerne TPP (med de asiatiske nationer) og TTIP (med Europa), som USA's regering vil gennemtrumfe endnu før Obamas afgang. Dette demonstreredes af et indlæg fra præsident Obama i Washington Post med den megetsigende overskrift: "Amerika – og ikke Kina – fastsætter reglerne." "Heri siger han, at Sydasiens og Sydøstasiens udvikler sig med rasende fart, og vi – USA – kan ikke tillade, at Kina fastlægger reglerne, for det gør vi! Og dermed har han egentlig lukket katten ud af sækken. For også ved den førømtalte militære oprustning og ved konfrontationsscenerne drejer det sig egentlig kun om én ting. Såvel ved TPP, TTIP som ved NATO's oprustning over for Rusland og naturligvis også i Det sydkinesiske Hav, i Korea, i hele den militære dimension, drejer det sig kun om ét enkelt tema – og det er at forsvare USA's enevældige position med alle midler.”

I Det sydkinesiske Hav drejer det sig med sikkerhed ikke om et par klippeøer, og den frie sejlads er heller ikke krænket blot en eneste gang, det er alt sammen blot grov propaganda. Tværtimod ønsker Obama at konsolidere "USA's krav om overherredømme over Stillehavet og sandsynligvis også snart over Det indiske Hav, det vil sige over alle verdenshavene... Det drejer sig om at opretholde den unipolære verden." Men det

er så at sige fortid nu, for den er holdt op med at eksistere. "Asien stiger opad, Kina udvikler sig, andre asiatiske stater, Indien, det, som før kaldtes for tigerøkonomierne, udvikler sig med rasende fart." Kinas regering har reageret meget køligt på Obamas artikel ved at slå fast, at handelsreglerne ikke skal fastsættes af ét land, men af alle de inddragne nationer. Og under et møde i Australien, hvor det drejede sig om den kinesiske handelsaftale, deltog 15 lande, "der øjensynligt fandt de af Kina foreslåede betingelser for langt mere attraktive end TPP, der egentlig kun har til formål at holde Kina udenfor."

Thukydid-fælden

Men det afgørende punkt er dog, "at alle imperier i historien er gået under som følge af at have forstrakt sig... USA har forstrakt sig her for tiden, de økonomiske tal er katastrofale – både hvad angår tallene for arbejdspladserne og tallene for den produktionsstigning, der i de sidste fem år har været nul eller endnu lavere. Det vil sige, at USA's fysiske økonomi skrumper mere og mere ind, og banksektoren er naturligvis blot en kæmpeboble, der har det endnu værre end i 2008 og truer med at eksplodere – ligesom i Europa."

Hun fortsatte: "Med andre ord, så er dette en politik, der ikke er holdbar, og det gør den også så farlig." For der er kræfter i den transatlantiske sektor, der reagerer således på denne udvikling i Asien, at de er ved at gå i den såkaldte Thukydid-fælde, som den tidligere amerikanske generalstabschef flere gange har advaret om, nemlig konflikten mellem Athen og Sparta i det klassiske Grækenland, som Thukydid beskrev, "hvor den ene parts opstigning førte til den anden sides krigsførelse og dermed startede den peloponnesiske krig, der i sidste ende førte til det klassiske Grækenlands undergang." Det er noget, der i dag i brintbombernes tidsalder, og hvor der er tale om overgang fra afskrækning til kampberedskab og mobilitetstilstand for tropperne, er ekstremt bekymrende. "Jeg har sagt det så tit: Vi behøver en offentlig debat. Hvor er

Tysklands interesser henne? Tysklands interesser er netop ikke fremmedfjendtlighed eller "lukkede grænser", for den eneste måde Tyskland kan sikre sin eksistens på længere sigt er ved at indlede et nyt paradigme og deltage i det med andre stater, frem for alt med hele Eurasien, der så i fællesskab kan løse de problemer, der berører os alle: Det nære og mellemste Østens fuldstændige ødelæggelse og den frygtelige situation i Afrika. Og den eneste mulighed, vi har for at slippe ud af alle de konflikter, er den, at vi sammen med Rusland og Kina udbygger Den nye Silkevej til en Verdenslandbro."

RADIO SCHILLER den 9. maj 2016: Koncerten i Palmyra, Syrien: Putins seneste flankemanøvre

Med formand Tom Gillesberg:

```
<iframe width="100%" height="450" scrolling="no"
frameborder="no"
src="https://w.soundcloud.com/player/?url=https%3A//api.soundc
loud.com/tracks/263241683&auto_play=false&hide_related
=false&show_comments=true&show_user=true&show_repo
sts=false&visual=true"></iframe>
```

**RADIO SCHILLER den 4. maj
2016:**

**NATO's optrapning langs
Ruslands grænser//**

**CIA-chefens udtalelser om de
28-sider om Saudi-Arabiens
rolle den 11. september 2001**

Med formand Tom Gillesberg

**NATO's nye »Operation
Barbarossa«:**

**Hvad har det tyske forsvar
mistet i Litauen?**

af Helga Zepp-LaRouche

30. april 2016 – Betragter man NATO's forskellige aktiviteter over for Rusland såvel som de amerikanske styrkers over for Kina, så får man et billede af en politik, der er lagt an på indkredsning og provokation, og som i sidste ende egentlig kun kan munde ud i den store katastrofe. At lige netop den tyske regering nu vil udstationere tyske soldater som en del af NATO's tusinde mand store bataljon i Litauen – 71 år efter

Hitlers tilintetgørende nederlag under hans vanvittige felttog mod Sovjetunionen – det er en skandale.

Efter at præsident Obama allerede inden sit sidste besøg i Hannover havde tilkendegivet, at han ville kræve et større militært engagement og større økonomiske bidrag fra Tysklands side, havde forbundskansler Merkel intet bedre at tage sig til end »bag lukkede døre« at forsikre Storbritanniens, Frankrigs og Italiens regeringschefer på det såkaldte minitopmøde med præsident Obama i Hannover, at det tyske militær nok skulle bidrage til NATO's fortsatte østekspansion. Endegyldigt skal denne mission med skiftende, kort udstationeret mandskab vedtages på det kommende NATO-topmøde i Warszawa i begyndelsen af juli, hvor en hel række yderligere offensive forholdsregler ligeledes skal sættes i gang mod Rusland.

På sikkerhedskonferencen i Moskva, der lige har fundet sted, advarede den russiske NATO-gesandt Alexander Grusjko om konsekvenserne af NATO's konfrontationspolitik på dennes østflanke som for eksempel den såkaldte permanente tropperotation (hvoraf de tyske tropper kun skal udgøre en del), den fortsatte udstationering af tunge våbensystemer i forskellige østeuropæiske stater, uafbrudte manøvrer, vedvarende overvågning af luftrummet, og forstærkning af flådeenhederne i Østersøen og Sortehavet. Under den sidste episode i Østersøen, hvor russiske kampfly fløj hen mod amerikanske krigsskibe, der befandt sig godt 120 km fra den russiske enklave Kaliningrads kyst, påberåbte man sig fra amerikansk side den såkaldte »anti access/area denial« (A2AD) og hævdede, at Rusland forhindrer den frie adgang til militær hjælp til De baltiske Lande – hvor det i virkeligheden drejede sig om at stille spørgsmål ved Ruslands ret til at forsvare sig selv i umiddelbar nærhed af sine egne grænser.

Noget andet, der forberedes, er militære brigader, der skal sammensættes af tropper fra Bulgarien, Rumænien, Ukraine såvel som Litauen og Polen. Også udbygningen af det amerikanske raketforsvarssystem i Østeuropa fortsætter uforstyrret, selv om enhver begrundelse om, at dette forsvarssystem skal tjene som værn mod iranske raketter, er faldet bort med »P5+1«-

aftalen med Iran. Det er nu helt klart, at det skal tjene til at udslette Ruslands mulighed for gengældelsesangreb.

Det kan kun forklares som et eksempel på kollektiv lammelse og hukommelsestab, at så godt som ingen i Tyskland stiller det spørgsmål, hvorfor Obamaadministrationen i de kommende år vil give en billion dollars (!) til at modernisere det samlede amerikanske kernevåbenarsenal – indbefattet de i Tyskland udstationerede taktiske kernevåben B61-12 – for (sammen med stealth-fly) at gøre det mere »indsatseegnet«, sådan som det for nylig fastsloges under en høring i det amerikanske senat af fru senator Feinstein. Alt dette finder stadig sted i et miljø, som militæranalytikere som Ted Postol eller Hans Kristensen betegner som farligere end højdepunktet af den kolde krig, altså Kubakrisen, hvilket fik personligheder som Mikhail Gorbatsjov og den afdøde Helmut Schmidt til for ikke særligt lang tid siden til at advare mod en tredje verdenskrig.

Denne gang går fru Merkels og de karrieresyge militærpersoners imødekommende, vasalagtige troskab for vidt. Tysklands øgede deltagelse i NATO's indkredsningstrategi over for Rusland, hvor NATO rykker helt frem til Ruslands grænser, og ikke omvendt – den russiske udenrigsminister Lavrov talte om et »beskidt forsøg på at stille sandheden på hovedet« – , sætter selve Tysklands eksistens på spil, idet der intet vil blive tilbage af landet eller dets indbyggere, dersom en atomkrig virkelig finder sted. Og ingen kan overbevise os om, at fru Merkel, fru von der Leyen (den tyske forsvarsminister) og forsvarsledelsen overhovedet intet skulle vide om dette.

Oven i NATO-operationerne mod Rusland kommer de amerikanske stridskræfters ligeledes eskalerende provokationer over for Kina – hvor USA slår på »den frie sejlret i havet« i Det sydkinesiske Hav, selv om Kina ikke en eneste gang har forhindret denne – de hermed begrundede krænkende overflyvninger af det kinesiske territorium, de omstridte øer og rev, forsøget på at udnytte krisen omkring Nordkorea til at

udstationere det mod Kina og Rusland vendte THAAD-raketsystem i Sydkorea, og udsendelsen af yderligere 250 amerikanske specialtropper i Syrien uden tilladelse fra den syriske regering, uden mandat fra FNs sikkerhedsråd og uden den nødvendige bemyndigelse fra den amerikanske kongres, sådan som den amerikanske forfatning kræver det.

Alt dette er elementer af en yderst risikabel politik. Er den lagt an på at lokke Rusland og Kina i en fælde for at fremprovokere reaktioner, der så kan bruges som påskud for stort anlagte straffeaktioner? Drejer det sig om opmarch for et førsteangreb, der svarer til de forskellige doktriner såsom Prompt Global Strike eller Air-Sea Battle? Tror man virkelig i fuldt alvor, at udgifterne til en ny oprustningsspiral i kombination med farverevolutioner vil fremkalde regimeskift i Moskva og Beijing, fordi landenes befolkninger vil rejse sig mod Putin og Xi Jinping? Alle disse varianter er vanvittige. I alle tilfælde risikerer man at udslette menneskeheden i en verdensomspændende, termonuklær krig.

Problemet er hveken Rusland eller Kina, men den neoliberale finanspolitik, der ligger til grund for en indbildt nødvendighed af at udvide den transatlantiske imperialistiske politik. Fastholdelsen af denne politik er i sidste ende grunden til, at der ikke er nogen, der taler om »årsager« til den flygtningekrise, der er resultatet af de på løgne begrundede krige i Sydvestasien, og af den politik, der har nægtet Afrika udvikling på grund af Den internationale Valutafonds berygtede kreditbetingelser. Det var denne politik, der åbnede en uudholdelig afgrund mellem rig og fattig i mange dele af verden, og som synes rede til at ofre alt til gavn for få og på manges bekostning på højrisikospekulationens alter. Og netop denne politik er håbløst bankerot, sådan som de lige så afsindige debatter om »helikopter-penge« demonstrerer.

Bare tanken om, at vi her 71 år efter det fuldstændige nederlag for nationalsocialisterne, der bragte uendelige

lidelser over den russiske befolkning såvel som mange andre lande – ikke mindst vort eget – atter kan deltage i en »Operation Barbarossa« mod Rusland, må tilbagevises med fuldt eftertryk, også i praksis. Når alle de for tiden planlagte optrapninger, indbefattet Ukraines og Georgiens tilbudte medlemskab som »associerede partnere« til NATO, hvilket Rusland for længst har betegnet som en rød linje – når det mulige NATO-medlemskab for Finland og Sverige og udsendelsen af enheder fra det tyske forsvar til Litauen besluttet på det kommende NATO-topmøde, så befinder vi os sandsynligvis på den direkte vej til Helvede.

Vi må benytte de to resterende måneder til at fremføre et alternativ, og et sådant er »Win-win«-samarbejdet med Rusland og Kina, uden hvilket intet af de problemer, der truer vor eksistens – krigsfaren, det truende finanskrak, flygtningekrisen eller terrorismen – vil kunne løses. Og vi kan ikke gøre det sande Amerika nogen større tjeneste end ved at stå fast på dette samarbejde.

Der er en udvej: Vi må sammen med Rusland, Kina og Indien udbygge Den nye Silkevej for at fremkalde en økonomisk opbygning af Sydvestasien og Afrika og for at genopbygge vor egen produktive økonomi; og vi må gøre det klart for Amerika, at vi ikke er rede til at begå selvmord for at opretholde et imperium, der for længst har forstrakt sig ved sin egen opførsel. Derimod indtager George Washingtons, Alexander Hamiltons, Abraham Lincolns, Franklin D. Roosevelts og John F. Kennedys Amerika en æresplads inden for den samlede menneskehed.

Ambassadør Taksøe-Jensen svarer på Schiller Instituttets spørgsmål under præsentationen på Københavns Universitet om sin udredning af dansk udenrigspolitik

(Desværre kom videobilledet ikke frem p.g.a. en teknisk fejl, men der er lyd.)

Ambassadør Peter Taksøe-Jensen præsenterede sin udredning af dansk udenrigspolitik på Københavns Universitet den 2. maj 2016. Schiller Instituttet stillede et spørgsmål, om at i stedet for at betragte Rusland som værende på den anden side, at vi burde samarbejde med Rusland og Kina, om at forlænge Silkeven til Mellemosten og Afrika, som en måde at forhindre terror, flygtninge, og en ustabil område. Ambassadør Taksøe-Jensen svarede således:

Jeg synes ikke – det er svært at ikke være glade for, at der er ført en fast politik overfor Rusland, når Rusland har besluttet sig for at ændre den europæiske sikkerhedsordning. Så at slå ind på et samarbejdspolitik nu, det vil ikke føre frem til, tror jeg, at vi vil få et mere sikkert eller stabil Europa end den politik vi har ført både i NATO og EU, og hvor Danmark har bakket fuldt op om det.

Men idéen om at prøve at udbrede vores samarbejde med Kina, og prøve at bygge økonomiske udvikling, og opbygge Silkevejen, det synes jeg bestemt giver mening, fordi hvis vi kikker på

hvad der har bragt flest mennesker ud af fattigdommen, så har det været økonomisk vækst, og det synes jeg da er noget vi kan bidrage med, som en del af vores formål. Det har også den positive afledte effekt at det også er [på denne måde] at vi bekæmper fattigdom.

Et nyt paradigme for menneskeheden: Afskrift af Helga Zepp-LaRouches tale til seminaret på Frederiksberg den 18. april 2016

Kommer senere på dansk.

Helga Zepp-LaRouche Addresses Seminar in Copenhagen,
April 18, 2016 [unproofed draft]

We Need a New Paradigm for Humanity

HELGA ZEPP-LAROCHE: Well, thank you very much for this kind introduction.

Dear Excellencies, Ladies and Gentlemen: I would like to start my presentation with showing you a point of view which may

be unusual to discuss the strategic situation, but I think it is

quite adequate.

This is a time-lapse video where you can actually have a view from space. This is the kind of view normally only astronauts, cosmonauts, taikonauts have. They all come back from their space

travel with the idea that there is only one humanity, and that our planet, which is very beautiful and blue; however, it is very

small in a very large solar system and an even larger galaxy, not

to mention the billion galaxies out there in our universe.

With that view comes, naturally, the question of the future.

Where should mankind be in 100 years from now, in a 1000 years,

in 10,000 years? Well, you have to exercise your power of imagination. In 10,000 years, we probably are well beyond having

colonized the Moon, we have completed very successful Mars missions, we will have a much, much better understanding about our solar system, our galaxy, and we will have gotten a much deeper understanding about the principle of our universe.

Just think, that it took 100 years before modern science could confirm that Einstein's conception about gravitational waves was correct. Ten thousand years of the past human history

has brought tremendous progress. But just think that this growth

can go on, exponentially. And since there is no limit to the creativity and perfectibility of the human species, in 10,000 years we can have a wonderful world.

So, let's look from that view, into the future, to the present, to have the right perspective.

Yesterday, the {New York Times}, in the Sunday edition, had an article saying "The Race Escalates for the Latest Class of Nuclear Arms," portraying in detail that the United States, and

Russia, and China are developing new generations of smaller

and

less destructive nuclear weapons, which would make them more useable. They quote in the article James Clapper, the Director of

the National Intelligence of the United States, that the world has now entered a new Cold War spiral, where, basically, totally

different laws and rules govern, than it used to be the case with

Mutual Assured Destruction.

The previous NATO doctrine of Mutual Assured Destruction proceeded from the assumption that the destructive power of nuclear weapons is so horrible, because it will lead to the annihilation of the human race, that nobody in their right mind

would ever use it. And therefore, it was a deterrence that these

weapons would never be used.

This is now no longer valid. What they are now discussing, openly, on the front page of the {New York Times}, is that what

we, for a very long time, only we and a few of military experts,

have said, namely, that these modernized tactical nuclear weapons, like the B12-61, in combination with stealth bombers, with hypersonic missiles, can actually lead to the winning of a

nuclear war.

Ted Postol and Hans Kristensen, very respected military analysts, have detailed at great lengths, why the idea of a limited nuclear war is completely ludicrous, and it is the nature

of the difference between thermonuclear weapons and conventional

weapons, that once you enter a nuclear exchange, that it is the

logic of such a war that all weapons will be used, and that

will

be the end of mankind. We are closer to that possibility than most people dare to even consider, because if they would, they would not remain so passive as they are now.

This is why I want to make emphatically the point—and this is the purpose of conducting meetings like this seminar and many

other conferences we are engaged in—that we have reached a point

in human history where geopolitics must be superseded with a completely new paradigm. And that is why I started with the view

from space. We need a new paradigm, basically saying goodbye to

the very idea of geopolitics, which has caused two world wars in

the 20th century. That new paradigm must be completely different

than that which is governing the world today.

We have, right now, rising tensions in the South China Sea.

Policymakers and the neighboring countries are extremely worried

about what will happen in the period between now and the trial in

The Hague. You have the largest maneuver around North and South

Korea right now, where people in the region are extremely worried

that the slightest provocation could lead to an exchange of nuclear weapons.

You have the NATO expansion up to the Russian border.

Countries like Poland and Lithuania are asking to have these modernized nuclear weapons located on their territory, even that

makes them prime targets.

The United States is continuing to build the anti-ballistic missile system which, supposedly, was against Iranian

missiles,
but after the P5+1 agreement has been reached, it is obvious
this
was always a pretext and the aim was always to take out the
second strike capability of Russia.
Then you have the entire region of Southwest Asia, still
being a terrible destruction and consequence of failed wars.
North Africa is exploding. You have new incidents between NATO
and Russia, all of a sudden in the Baltic Sea, which was, up
to
now, a calm region where there are no conflicts, or, there
have
been no conflicts.
In the Middle East briefing, discussing President Obama's
trip to Riyadh on the 21st of this month, they say that this
trip
will open up a new page of NATO in the relationship to the
Middle
East, that what Obama will try to establish is a new
relationship
between NATO and the Gulf Cooperation Council countries.
So, we have a situation where the {New York Times}, also
yesterday, and I'm quoting these papers to say that these are
not
some opinions of us, but this is now the public discussion,
that
what is really at stake in the South China Sea is not so much
the
fight around some uninhabited reefs and cliffs, or some tiny
islands, but it is the American effort to halt China's rise.
And
not only China's rise, but that of Asia. China, Asia arising;
the
trans-Atlantic region is in decline.
Just now, we are heading towards a new financial crisis, and
all signs are, that we are going into the same kind of crash
like

2008. Already since the beginning of this year, \$50 billion corporate defaults were taking place, which is on the same level

like what happened in 2009.

What the United States is trying to assert under this conditions, where the trans-Atlantic world is in decline or marching towards collapse, to insist that nevertheless a unipolar

world must be maintained. The problem is, that unipolar world, effectively, no longer exists. But still, what carries American

policy to the present day, is the Project for the New American Century, the so-called Wolfowitz Doctrine, which is a neocon idea

which says that no country and no group of countries should ever

be allowed to challenge the power position of the United States.

In the age of thermonuclear weapons, the insistence to maintain a

non-tenable world order could very quickly lead to the annihilation of civilization.

It is a fact: China has made an economic miracle in the last 30 years which is absolutely breathtaking. And it is continuing,

despite all the media rumors about China's economic collapse.

India has by now the largest growth rate in the world; it's above

7%. Many other Asian countries have explicitly formulated the goal for themselves to be developed countries in a few years.

The

Chinese economy right now is rebounding. They just announced that

in the next five years China is going to import \$10 trillion worth of imports. They will invest \$600 billion worth of investments abroad. Every day 10,000 new firms are being created

in China.

So, if you look at the development, especially since President Xi Jinping announced in September, 2013 in Kazakhstan,

that the New Silk Road, the One Belt One Road, is put on the agenda. In the Two and a half years since that time, more than sixty nations have joined with China in this development. They have created the New Silk Road, the Maritime Silk Road; these nations have created a whole set of alternative economic-financial institutions, such as the AIIB, which, despite

massive pressure from the United States not to do so, immediately

was joined by sixty founding members. The New Development Bank also started just now its functioning. The New Silk Road Fund, the Maritime Silk Road Fund, the Shanghai Cooperation Bank, and

many more. All of these were created because the IMF and the World Bank had not invested in the urgently required infrastructure.

These banks are now engaged in very, very impressive, large projects. For example: China invested \$46 billion in the China-Pakistan corridor. When President Xi Jinping recently went

to Saudi Arabia, Egypt, and Iran, consequently Iran, fool-heartedly, declared that they are now part of the One Belt

One Road, New Silk Road development. Greece is now talking about

that after China is investing in the Port of Piraeus, that Greece

will be the bridge between China and Europe. The 16+1, that is the East and Central European countries, just declared that they

absolutely want to participate in China helping to build a fast

train system in these countries. Those projects which the EU

has not bid, China is now building. Part of it is, for example, the Elbe-Oder-Danube Canal, which will connect the waterways of these countries. When President Xi recently was in the Czech Republic, President Zeman announced that the "Golden City" of Prague will be the gateway between the Silk Road and Europe. Also, Austria and Switzerland are now fully on board and see the benefits of their country's joining with the New Silk Road. When President Xi Jinping at the APEC meeting in October 2014 offered to President Obama to cooperate in all of these projects in a "win-win" perspective, he not only proposed economic cooperation, but he put on the agenda a completely new model of international relations exactly designed to overcome geopolitics. The new model is supposed to be based on the respect for sovereignty, non-interference into the internal affairs of the other country, respect for the different social system the other country chooses to adopt. It would really be, in a certain sense, a fulfillment of the principles which are laid out in the UN Charter anyway. How was the Western response? Very, very ambiguous. The United States in spite of this, never really responded to President Xi's offer. They keep insisting on a unipolar world. For example, in the TPP, like in the TTIP for Europe, it is said very, very clearly, the U.S. sets the rules of trade for Asia and not China. Recently, the American Defense Secretary Ash Carter,

and also NATO commander General Breedlove, declared the enemies #1 of the United States are, first, Russia, second, China, third, Iran, fourth North Korea, and only fifth terrorism. Now that is in spite of the fact that many other statesmen, such as United States Secretary of State John Kerry and Foreign Minister Steinmeier, and many others, have recently also stated, that all crucial problems of the world cannot be solved without the cooperation of Russia, and China. For example, the P5+1 agreement with Iran, would never have come into being without a constructive role of {both} Russia and China . Without Putin's very intelligent intervention in the military situation in Syria, this situation could not have come to the potential of a political solution. Also, apart from the military pressure, there is massive pressure on the new institutions such as the AIIB and the New Development Bank, to {not} be outside of the casino economy but to follow the "international standards."

Now, in these times of the Panama Papers, of the various LIBOR scandals, of the money laundering of many of these banks, it is a sort of laughable thing, what should be these "international standards" of the Western financial system. Now, let's be realistic. At the IMF/ World Bank meeting which just concluded in Washington over the weekend, behind the scenes there was complete panic, but nobody dared to speak about it openly, behind the scenes people were talking, what former IMF boss Strauss-Kahn has said repeatedly, publicly, that we

are

heading towards the "perfect political storm." That if one of the too-big-to-fail banks collapses, it will lead to a crisis much, much worse than 2008.

At the recent Davos Economic Forum, the former chief economist of the BIS William White said that the world system is

so utterly overindebted, that there are two roads only possible:

Either you have an orderly writeoff of the debt, like in the religious Jubilee, so that you just say "these debts are not payable," and you write them off, or it will come to a disorderly collapse.

Now, the situation is all the more urgent, because unlike 2008 when everyone was talking about the "tools" of the central

bank, like interest rate reduction, rescue packages, bailouts, all of these tools don't function any more. As a matter of fact,

when the competition for more zero interest rate, or even negative interest rate, when into high gear in the last month, when, for example, the Bank of Japan or the central bank of Norway, or the ECB declared a zero interest rate policy, or even

a negative interest rate policy, it boomeranged! It had the opposite effect: Rather than leading to more investment, in the

real economy, it led to a deflationary escalation of the collapse.

When Mario Draghi, the chief of the ECB, recently announced, "yeah, yeah, we have a discussion about helicopter money."

And

Ben Bernanke echoed it and said, "yes, now we need helicopter money," meaning electronic printing of {endless} amounts of worthless money, virtual money, they de facto announced that the

trans-Atlantic financial system is absolutely in the last phase.

Because after helicopter money comes only evaporation.

But this is only the most obvious of the crises. Another one, which is in a different domain, but equally systemic is the

refugee crisis in Europe. Now, I supported Chancellor Merkel when she initially said, we can manage that, we can give refuge

to these people, and for the first time, I was saying "this woman is doing the right thing." I know there was a lot of international criticism, but she acted on the basis of the Geneva

Convention on refugees, but it was the right thing to do. But the reactions from the other European countries, revealed an underlying, basic flaw of the EU, a flaw which was not caused by

the refugees, but it was revealed by the first serious challenge,

that in the EU, as it has been conceptualized in the Maastricht

Treaty going up to the Lisbon Treaty, there is no unity, there is

no solidarity; and with the collapse of the Schengen agreement which allows free travel within the internal borders of the EU,

the closing of the so-called Balkan routes, to prevent refugees

from coming, the basis for the European common currency is also

gone, because without the Schengen agreement, the possibility to

have the euro last is extremely dubious.

Now, with the recent response by the EU to basically have a deal with Turkey, I mean, this is beyond the bankruptcy of the whole EU policy if you can top it. At a point when the Russian

UN Ambassador Vitaly Churkin, presented the UN Security Council with evidence that the Turkish government, is continuing up to the present day to supply ISIS with weapons and other logistical means, to then say, we pay Turkey EU6 billion, for what? To have them receive refugees; and Amnesty International has already said, there is no guarantee that these people will be protected, but rather that Turkey is sending them back to the war zones, like Syria, Afghanistan, and elsewhere. So, if you look at the pictures of Idomeni, where the Macedonian police are using tear gas against refugees who are absolutely desperate; if you look at the fact that Greece is now, rather than having refugee camps which would somehow process these unfortunate human beings, they have, on pressure of the EU, been turned into detention centers. Pope Francis was just in Lesbos, together with the Greek Patriarch Bartholomew, and this Patriarch said, the present EU policy on the refugee crisis, is the completely bankruptcy of Europe. The Doctors Without Borders left their job in Greece, because they said they cannot be accomplices to the murderous policy of detention, where the police decide who is a patient and not doctors. Instead of protecting the people running away from wars and persecution, they are now being treated as criminals. Immediately, days after this disgusting EU-Turkey deal, it turned out that it's a complete failure, the so-called "European values," human rights, humanism, well—they're all in the trashcan, because now the refugees, obviously still fleeing for

their lives, go to Libya trying to get into small boats to Italy.

And just yesterday the news came that another 400 people drowned

in the Mediterranean. And this will keep going on. And it will

haunt the people who are refusing to change their ways.

Now, there is a new element in the situation which may cause sudden surprises, and that is a program which was presented by CBS, a week ago Sunday, in the so-called "60 Minutes" program portraying the coverup, of the U.S. governments from Bush to Obama, of the famous 28 pages omitted in the publication of the

official Joint Congressional Inquiry into 9/11 by the U.S.

Congress; and as many people have said, and was said in this program, this pertains to the role of Saudi Arabia in 9/11.

Yesterday, {all} the U.S. talk shows, and all the U.S. media, pointed their finger to the coverup of the Bush administration and even to the present day of the present government, that there

is a coverup of criminal activity.

Now, the Saudi Arabian government reacted very unnerved, and this was again reported in the {New York Times}, that they would

sell off \$750 billion in U.S. Treasuries, if the U.S. would allow

a bill that would allow Saudi Arabia to be held responsible in court, for their role in 9/11. Now, that's not exactly a sign of

sovereignty, but of despair. There are several U.S. Senators, among them Mrs. Gillibrand from New York, who demand that this whole question of the Saudi Arabian role in 9/11 must be on the

agenda when President Obama goes to Riyadh this week. Which in

any case, may not happen, but it will not be the end of the story

because the genie is now out of the bottle.

OK: How do we respond to these many, many crises? Well, there is a solution to all of these problems. The trans-Atlantic should just do exactly what Franklin D. Roosevelt did in 1933, in reaction to the world financial crisis at the time. Implement the full banking separation – Glass-Steagall – and the whole offshore nightmare which is being revealed in the Panama Papers, and remember, that this firm Mossack Fonseca is only the fourth largest of such firms, and 11 million documents still need to be read through, and processed. But we have to go back to the kind of international credit system, as it existed in the Bretton Woods system, before Nixon ended the fixed exchange rate in 1971, opening the gate for floating exchange rates and especially the creation of offshore money markets for the unlimited creation of money and other illegal operations as it now is coming out. Then we need a writeoff of the absolutely unpayable state debt, which has accumulated and ballooned after the bailouts of 2008 and afterwards. And we have to basically get rid of the toxic paper of the whole derivatives markets, because they are the burden which is eating up the chance for the investment in the real economy. Then, we need a Marshall Plan Silk Road; and the only reason I'm talking about a Marshall Plan, despite the fact that China is {emphatic} that they do not want a Cold War connotation to the

New Silk Road, it gives people in the United States and Europe a memory, that it is very possible to rebuild war-torn economies, as it happened in Europe after the Second World War. Now, with the ceasefire which was negotiated between Foreign Ministers Kerry and Lavrov, you have now a still-fragile, but you have the potential for a peace development in Syria, and soon other countries in the region. But it is extremely urgent, that the peace dividend of this ceasefire is becoming visible for the people of the region, immediately. That is, there has to be a reconstruction and economic buildup, not only of the territory and the destroyed cities, but the entire region, has to be looked at as one: From Afghanistan to the Mediterranean, from the North Caucasus to the Persian Gulf. Because you cannot build infrastructure by building a bridge in one country. You have to have a complete plan for the transformation of this region, which mainly consists of desert. Now, the idea is to have a comprehensive plan, greening the deserts, building infrastructure, creating new, fresh water from desalination of ocean water, of tapping into the water of the atmosphere through ionization, and various other means. And then build infrastructure corridors, new cities, and give hope to, especially, the young people of the region, so they have a reason not to join the jihad, but to become doctors, to become engineers, to care for their family and their future. Now this is not just a program any more, because when

President Xi Jinping visited Iran about two months ago, he put the Silk Road development on the agenda for this region. So, all you need to do, is extend the Silk Road, and the first train has already arrived in Tehran; you have to continue to build that road, from Iran, to Iraq, to Syria all the way to Egypt. Other routes should go from Afghanistan, to Pakistan, to India. From Central Asia to Turkey to Europe, and this obviously can only work because the problem is so big, that all the neighbors of the region, Russia, China, India, Iran, Egypt, but also the countries which are now torn apart by the refugee crisis such as Germany, Italy, Greece, France, and all other European countries must all commit themselves to work on such a Silk Road Marshall Plan for the reconstruction and economic buildup of the Middle East/Southwest Asia, {and} all of Africa, because the economic situation is equally dire in that continent. The United States must be convinced that it is in their best interest to cooperate in such a development, and stop thinking in terms of geopolitics. Now, the United States should only be encouraged to cooperate in the development of these regions, but the United States needs {urgently} a New Silk Road itself. Because if you look at the condition, not only of the financial sector in the United States, but especially the physical economy; if you look at the social effects of the economic collapse, like the rising suicide rates, in all age brackets of the {white}

population, and especially rural women in the age between 20 and 40, the suicide rate is quadrupling and even beyond. This is a sign of a collapsing society.

Now, China has built as of last year, 20,000 km of fast train systems. Excellent, top-level technology fast-train systems; it wants to have 50,000 km by I think the year 2025. How many miles of fast train as the U.S. built? I don't any. But if the United States would join the New Silk Road and participate in the economic reconstruction, as Franklin D. Roosevelt did it with the Tennessee Valley Authority plan, with the Reconstruction Finance Corp. in the '30s, the United States could very, very quickly be a prosperous country, and could again be regarded by the whole world as "a beacon of liberty and a temple of freedom," which was the idea of America when it was founded.

So, the whole fate of the whole world will depend if we all succeed to get the United States to go back to its proud tradition of a republic, and stop thinking like an empire, because that cannot be maintained in any case; because all empires in the whole history of mankind always disintegrated when they became overstretched and collapsed. There is not one exception to this idea.

Now, therefore, let's go back to the idea from the beginning: Let's approach all problems in the present from the idea, where is the future of mankind? Where should mankind be?

Do we exist, or will we destroy ourselves. And that requires a change in paradigm, which must be as fundamental and thorough, like the paradigm shift from the European Middle Ages to the

modern times. And what caused that shift was such great figures as Nikolaus of Cusa, but also Brunelleschi, Jeanne d'Arc, and many others; but what they introduced was a rejection of the old paradigm—scholasticism, Aristotelianism, all the wrong ideas which led to the destruction of the 14th century, and they replaced with a completely {new} image of man, man as an {imago viva Dei}, which was a synonym for the unlimited creative potential and perfectability of the human being. It led to a new image of man which created a blossoming of science, of modern science, of the modern sovereign nation-state; it made possible the emergence of Classical arts.

And that is what we have to do today: We have to stop thinking in terms of geopolitics, and we have to focus on the common aims of mankind. Now, what are these "common aims of mankind"? It is, first of all scientific cooperation to eradicate hunger, poverty, to develop more and more cures for diseases, to increase the longevity of all people. We have to study much more fundamentally, what is the principle of life? Why does life exist? How does it function? What, really, is the deeper lawfulness of our universe? And that must define the identity of human beings, which is unique to the human species.

And I have an idea of the future, which will be full of joy. Because we will discover new principles in science and in classical art, and we will create a new Renaissance. As the Italian Renaissance superseded the Dark Age of the 14th century, what we have to do today, is we have to revive the best traditions of all great nations and cultures of the world; and make them known to the other one. Have a dialogue of the most advanced periods of Chinese, of European, Indian, African,

other

cultures, and revive—and that is being done in China, already—the great Confucian tradition, which is in absolute correspondence with the best neo-Platonic humanist ideas of Europe. We must revive the great Vedic tradition in India, the

Gupta period; the Indian Renaissance of the late 19th to the 20th

century. We must revive the Abbasid Dynasty of the Arab world;

the Italian Renaissance; the Andalusian Spanish Renaissance, the

Ecole Polytechnique in France, the great German Classical period.

The great Italian method of singing in Verdi tuning and the bel

canto method. And if all of these riches of all the different countries become the common good of all children of this planet,

and everyone can learn universal history, other cultures as if it

would be their own, I can already see how humanity can make a jump, and how we can create the most beautiful Renaissance of human history so far.

I think everybody who is thinking about these questions, has a deep understanding, that we are at the most important crossroad

in human history. And it is not yet clear which way we will go,

but it is clear to me, that we will {only} come out of this crisis if we mobilize the subjective emotional quality, which in

the Chinese is called {ren}; and the European equivalent, you would call {agapë}, love. And we will only solve this problem if

we are able to mobilize a tender, maybe even {passionate} love,

for the human species. [applause]

Video og lyd: Seminar på Frederiksberg: Forlæng Den Nye Silkevej ind i Mellemosten og Afrika mandag den 18. april med bl.a. Helga Zepp-LaRouche og Hussein Askary

Schiller Institutet og Executive Intelligence Review holdt et seminar mandag den 18. april 2016 på Frederiksberg på engelsk.

Inkl. en diskussion om EIR's specialrapport Den Nye Silkevej Bliver til Verdenslandbroen

Introduktion: Tom Gillesberg, formand for Schiller Institutet i Danmark

Musik:

Fischerweise af Schubert

Ritorna Vincitor! fra Aida af Verdi

Leena Malkki, soprano fra Sverige

Dominik Wijzan, pianist fra Poland

Teksterne på originalsprogene med engelsk oversættelse

Video: Introduktion og musik

Talere: Helga Zepp-LaRouche, Schiller Institutets internationale præsident, kendt som "Silkevejsdamen" (via Skype video)

Video: Helga Zepp-LaRouche

Audio: Introduktion, musik og Helga Zepp-LaRouche

Afskrift: [Et nyt paradigme for menneskeheden: Afskrift af Helga Zepp-LaRouches tale](#)

Forlæng Verdenslandbroen ind i Mellemøsten og Afrika: Hussein Askary, EIR's Mellemøstredaktør, som lige har oversat den arabiske version af rapporten.

Den Nye Silkevej og den iranske rolle; Hr. Abbas Rasouli, først sekretær på Irans ambassade i Danmark.

Video: Hussein Askary og Hr. Abbas Rasouli.

Audio: Hussein Askary og Hr. Abbas Rasouli

Afskrift: Forlæng Verdenslandbroen ind i Sydvestasien og Afrika: Afskrift af Hussein Askarys tale

Afskrift: Den Nye Silkevej og Irans rolle: Afskrift af Hr. Abbas Rasoulis tale

Mere om Den Nye Silkevej og Verdenslandbroen på dansk:

Specialrapport: Helga Zepp-LaRouche: Den Nye Silkevej fører til menneskehedens fremtid! Oktober 2014

Den kommende fusionsøkonomi baseret på helium-3. En introduktion til en kommende EIR-rapport om Verdenslandbroen.

Nyhedsorientering december 2014: Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen; Introduktion v/Helga Zepp-LaRouche

BYG VERDENSLANDBROEN FOR VERDENSFRED

Helga Zepp-LaRouche var taler ved et seminar for diplomater, der blev afholdt i Det russiske Kulturcenter i København den

30. januar 2015, med titlen: »Økonomisk udvikling og samarbejde mellem nationer, eller økonomisk kollaps, krig og terror? Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen«. Nyhedsorientering febr. 2015.

Nyhedsorientering maj 2015 – Helga Zepp-LaRouche: Tale ved seminar i København: Den Nye Silkevej Kan Forhindre Krig

Tema: Den Islamiske Renæssance var en Dialog mellem Civilisationer, af Hussein Askary

Genopbygningsplan for Syrien: Projekt Fønix: Diskussionspunkter om Syriens genopbygning

Link: Homepage about the EIR report The New Silk Road Becomes the World Land-Bridge

The English, Arabic and Chinese versions of EIR's report are available from EIR and The Schiller Institute in Denmark.

Prices for the 400-page report:

English: printed 500 kr.; pdf. 300 kr.; Arabic: printed 500 kr.; Chinese: pdf. 300 kr.

Please contact tel. 53 57 00 51 or 35 43 00 33, or si@schillerinstitut.dk

Invitation:

Terror in Europe, and elsewhere. Waves of refugees leaving countries racked by war and economic ruin, from Afghanistan to Africa. Threats of financial crash in the trans-Atlantic region. Dangers of escalating confrontation and war against Russia and China. Is there any hope for the future?

The Schiller Institute and Executive Intelligence Review, led by the ideas and efforts of Lyndon LaRouche and Helga Zepp-LaRouche, have been working for decades to create a paradigm shift, away from "geopolitics," to a new era of cooperation between sovereign nations, based on an ambitious infrastructure-driven economic development strategy – a plan for lasting peace through economic development.

In 2013, this New Silk Road and Eurasian Land-Bridge strategy was adopted by Chinese President Xi Jinping, who called it the "One Belt, One Road" policy, which now includes agreements with 60 countries. In addition, the economic development alliance among the BRICS countries, and the establishment of new credit institutions, constitute an alternative in the making.

In December 2014, EIR published a ground-breaking special report in English, *The New Silk Road Becomes the World Land-Bridge*, the sequel to its 1996 report, which elaborates the new set of economic principles needed for world economic development. The Chinese version was issued in 2015.

Now, if there is to be a solution to the heart-wrenching suffering of the people of the Middle East and Africa, and the effects of the crisis in Europe, the New Silk Road must be extended to those regions, on its way to becoming the World Land-Bridge. The recent negotiations led by U.S. Secretary of State Kerry (despite opposition from other factions in the Obama administration), and Russian Foreign Minister Lavrov, regarding Iran and Syria, have also helped to create the political preconditions for such a new "Marshall Plan" to immediately come into effect.

There are already moves in that direction. An example of "win-win" cooperation was demonstrated during Chinese President Xi Jinping's recent visit to Egypt, Saudi Arabia and Iran, where he confirmed China's support for real economic development in the region, backed up by \$55 billion in loans and investments.

And on March 17, the Arabic version of EIR's report was presented in Cairo by Egyptian Transportation Minister Dr. Saad El Geyoushi, and EIR Arabic desk chief Hussein Askary, who translated the report, at a well-attended launching at the Ministry. An expanded chapter on proposals to rebuild Southwest Asia is included.

The Copenhagen seminar will present the vision of a new paradigm, instead of geopolitics, terror, war and economic collapse. Mustering the creative efforts of populations collaborating to rebuild their nations, is the only way forward.

We hope that you will be able to attend this important seminar, and join in the discussion about how this alternative can be brought about.

Links:

Introduction to the arabic-version of EIR's report by Helga Zepp-LaRouche (in English, Arabic and Danish)

Here are links to information about EIR's March 24, 2016 Frankfurt seminar, co-sponsored by the Ethiopian consulate, including the speeches of Helga Zepp-LaRouche and Hussein Askary.

Report about the Frankfurt seminar

Helga Zepp-LaRouche's speech

Hussein Askary's speech

Homepages:

Danish: www.schillerinstitut.dk

English: www.newparadigm.schillerinstitute.com

www.schillerinstitute.org

www.larouchepub.com/eiw

Arabic: www.arabic.larouchepub.com/

Other languages: [Click here](#)

**RADIO SCHILLER den 11. april
2016:**

**Vil et britisk nej til EU
smadre EU og euroen?**

**Baner G7 i Hiroshima vejen
for atomkrig?**

Med formand Tom Gillesberg